

ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ

ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Кафедра публічного управління та адміністрування

МАРЦИШЕВСЬКИЙ МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ

**ПАРТНЕРСЬКА ДІАЛОГОВА ФОРМА КОМУНІКАЦІЇ ОРГАНІВ
ВЛАДИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня

магістра публічного управління

Миколаїв – 2020

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми визначається тим, що глобальна інтеграція та міжнародна конкуренція, нові технології та науково-технічний прогрес, впровадження новітніх технологій у всіх галузях суспільного розвитку, зокрема в системі державного управління, вимагають нових, сучасних методів комунікації. Якщо держава не усвідомлювати значення комунікативно-інформаційного чинника, не реформуватиме систему комунікації в трикутнику – влада – громадськість – засоби масової інформації – відповідно до вимог сьогодення, не використовуватиме новітні технології та інструменти комунікації, її розвиток буде суттєво затримуватися. Це шкодитиме не тільки відносинам між різними суспільними групами, ЗМІ та державними інститутами – держава може стати об'єктом втручання з боку інших, більш розвинених інформаційно-технологічних країн.

Демократичні перетворення в Україні передбачають необхідність розширення участі громадськості в управлінських процесах. Від активності та ініціативності членів територіальних громад, їх відповідальності та здатності мобілізуватися заради досягнення спільної мети багато в чому залежить стан вирішення не лише локальних проблем, а й перетворення у соціальній, економічній, культурній та екологічній сферах у державі в цілому. Проте становлення складних процесів нового соціального ладу в Україні позначилися протиріччями у взаємодії громадянського суспільства і влади. Нова модель взаємодії відповідає принципам взаємопідтримки і в стадії формування, але недоліком цього перехідного процесу є незавершеність побудови комунікативної взаємодії громадянського суспільства і структур влади. Розвиток інформаційних технологій, і як наслідок, розвиток комунікативного простору суттєво змінюють суспільні взаємозв'язки, інформаційний обмін, ступінь відкритості і кількість діалогових форм спілкування та вимагають трансформації комунікативної моделі взаємодії публічних органів управління та громадськості, визначають коло нагальних проблем, які потребують свого вирішення: низька ефективність правового регулювання інформаційно-комунікативної сфери та недостатньо ефективне забезпечення інформаційного суверенітету та інформаційної безпеки України, а також відставання у впровадженні сучасних інформаційних технологій.

Все вищенаведене свідчить про значну актуальність теми дослідження та визначає його цільову спрямованість.

Стан наукової розробки теми. У даний час існують різноманітні підходи щодо дослідження у сфері комунікації органів публічної влади з громадськістю. Є досить велика кількість аспектів такого наукового процесу, накопичений об'ємний науковий матеріал. Так, проблеми комунікації органів державної влади з комунікацією висвітлюються у працях А. Круглашова, Г. Бондар, А. Кучабського, О. Бажинова, Ю. Стаскевича, Ю. Хабермаса, О. Бабінова, Л. Литвинова, Є. Романенко, Г. Почепцова, Ю. Горбаня, Я. Дибчинської, Ю. Ільницької, Л. Замлянової, Ф. Шаркова, Т. Науменко, Г. Почепцова, Дж. Дьюї, Е. Тоффлера, Ю. Шемшученка, С. Московічі та ін.

Однак, незважаючи на значну кількість наукових напрацювань, присвячених проблемам реалізації партнерської діалогової форми комунікації органів публічної влади з громадськістю, існує потреба в глибшому системному дослідженні комунікативної взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадськості в Україні.

Метою даної роботи є аналіз сутності, особливостей та механізмів реалізації партнерської діалогової форми комунікації органів влади з громадськістю, оцінка

сучасного стану та аналіз основних тенденцій розвитку інформаційних взаємовідносин органів публічної влади і громадськості.

Для досягнення визначеної мети поставлені наступні дослідницькі завдання:

- проаналізувати джерельну базу дослідження, визначити основні поняття та категорії;
- проаналізувати законодавчу та нормативно-правову базу дослідження;
- проаналізувати закордонний досвід у сфері взаємодії органів влади з громадськістю;
- розкрити сутність, особливості налагодження комунікативної взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадськості в Україні;
- розкрити проблеми та особливості реалізації партнерської діалогової форми комунікації органів влади з громадськістю проаналізувати проблеми, особливості та визначити перспективи оптимізації партнерської діалогової комунікації органів влади з громадськістю;
- визначити перспективи оптимізації партнерської діалогової форми комунікації органів влади з громадськістю.

Об'єкт дослідження – комунікація органів публічної влади з громадськістю.

Предмет дослідження – сутність, особливості, проблеми та перспективи реалізації партнерської діалогової форми комунікації органів публічної влади з громадськістю.

Методи дослідження. Для розв'язання поставлених завдань, автором застосовано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів пізнання. Метод узагальнення використовувався для розкриття теоретичних засад дослідження, зокрема це стосується понятійного та категоріального апарату дослідження та; системний та структурний методи – для розкриття елементів структури та взаємозв'язку між ними під час реалізації партнерської діалогової форми комунікації органів публічної влади з громадськістю, а також для розкриття особливостей взаємовідносин органів публічного управління та громадськості як суб'єктів інформаційних відносин. Метод порівняння використовувався для визначення особливостей та здобутків закордонного досвіду у сфері взаємодії органів влади з громадськістю. Метод аналізу – для визначення можливих шляхів щодо підвищення ефективності комунікативної взаємодії органів публічної влади і громадськості.

Крім того, в даному дослідженні були застосовані загальнонаукові методи синтезу, індукції та дедукції.

Наукова новизна одержаних результатів обумовлена тим, що дане дослідження є спробою комплексного аналізу сучасного стану, особливостей проблем та перспектив реалізації партнерської діалогової форми комунікації органів публічної влади з громадськістю.

Практичне значення одержаних результатів. Положення і висновки роботи можуть бути використані для подальшого науково-теоретичного дослідження особливостей реалізації партнерської діалогової форми комунікації органів публічної влади з громадськістю, а також у навчальному процесі з підготовки фахівців з державного управління.

Структура роботи зумовлена її метою та завданнями і складається зі вступу, трьох розділів, шести підрозділів, висновків, списку використаних джерел (74 найменування). Загальний обсяг роботи становить 96 сторінок, з яких 83 основного тексту.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження.

У першому розділі «Теоретичні засади дослідження партнерської діалогової форми комунікації органів влади з громадськістю» охарактеризовано проблематику та джерельну базу дослідження партнерської діалогової форми комунікації органів державної влади з громадськістю.

Підрозділ 1.1. «Джерельна база та основні поняття та категорії дослідження» розкриває сутність партнерської діалогової форми комунікації органів державної влади з громадськістю.

З'ясовано, що державну інформаційну політику розробляють і здійснюють органи державної влади загальної компетенції, а також відповідні органи спеціальної компетенції. Розкрито, основні ознаки, що характеризують ефективний комунікативний процес: комунікація має мету, спрямовану на досягнення певного результату; комунікація безперервна, тобто це завжди має бути перманентним процесом; комунікація завжди лишається відносною – говорити про ідеальну комунікацію можливо лише теоретично; комунікація базується на певних нормативних та культурних кодах; у комунікації важливим є так званий зворотний зв'язок – наявність (чи відсутність) реакції на повідомлення.

Встановлено, що незважаючи на позитивні моменти та динамічність процесу соціальних комунікацій, у суспільстві виникають певні перешкоди на шляху ефективної комунікації. Це об'єктивні та суб'єктивні фактори, які деформують (викривляють) процес комунікації. До них належать: фільтрування, вибіркоче сприйняття, семантичні бар'єри, емоції, інформаційне перевантаження, поганий зворотний зв'язок. Зазначимо й про форми існування інформаційної влади – суспільні комунікації.

У підрозділі 1.2. «Нормативно-правова база дослідження» проаналізовано основні законодавчі та нормативно-правові акти, які регламентують діяльність в галузі інформації.

З'ясовано, що державна інформаційна політика - це сукупність основних напрямів і способів діяльності держави по одержанню, використанню, поширенню та зберіганню інформації. Головними напрямками державної інформаційної політики є: забезпечення доступу кожного до інформації; забезпечення рівних можливостей щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації; створення умов для формування в Україні інформаційного суспільства; забезпечення відкритості та прозорості діяльності суб'єктів владних повноважень; створення інформаційних систем і мереж інформації, розвиток електронного урядування; постійне оновлення, збагачення та зберігання національних інформаційних ресурсів; забезпечення інформаційної безпеки України; сприяння міжнародній співпраці в інформаційній сфері та входженню України до світового інформаційного простору».

Зроблено висновок, що законодавством встановлено важливість забезпечення прозорості та відкритості суб'єктів владних повноважень і створення механізмів реалізації права кожного на доступ до публічної інформації. Доступ до публічної інформації здійснюється на принципах прозорості та відкритості діяльності суб'єктів владних повноважень; вільного отримання та поширення інформації, крім обмежень, встановлених

законом; рівноправності, незалежно від ознак раси, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак. Законодавство покликане забезпечити прозорість та відкритість суб'єктів владних повноважень і створення механізмів реалізації права кожного на доступ до публічної інформації.

У другому розділі «Вітчизняний та закордонний досвід реалізації партнерської діалогової форми комунікації з громадськістю» визначені основні проблемні питання запровадження е-демократії на місцевому рівні в Україні та світі..

У підрозділі 2.1. «Закордонний досвід взаємодії органів влади з громадськістю» визначено, що у багатьох розвинених демократичних країнах є значний досвід взаємодії органів державної влади з громадськістю на засадах побудови взаємної довіри з метою досягнення соціальної інтеграції, покращення умов життя і сталого розвитку суспільства, зокрема це стосується країн Європейського Союзу та США

Встановлено, що в різних країнах взаємодія з громадськістю є різною і залежить від таких чинників, як система організації державної служби, основні обмеження свободи і відкритості інформації, рівень письменності, ступінь інформованості громадськості.

У підрозділі 2.2. «Сутність та особливості налагодження комунікативної взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадськості в Україні» розкрито роль сучасних засобів комунікації в системі державного управління та їх вплив на сучасне суспільство.

Досвід розвинених країн зі сталою демократією свідчить про необхідність трансформації владних інституцій в Україні, що задовольняли б прагнення суспільства до забезпечення пріоритету інтересів громадян на основі верховенства права. Встановлено, що у сучасних умовах децентралізаційних процесів на локальному рівні громадяни фактично відсторонені від впливу на вирішення поточних місцевих справ, не мають суттєвих інструментів контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування, що значно стримує демократичні процеси в суспільстві. Підкреслено, що місцеве самоврядування є платформою взаємин між громадянським суспільством і державою.

Отже, комунікативна взаємодія між органами публічної влади та громадськістю є стратегічно важливим елементом життєзабезпечення суспільства та ефективності реалізації заради нього державної політики. Важливою умовою реалізації системної комунікативної взаємодії між органами державної влади та громадськістю є використання відповідних діалогових технологій. Визначено, що ефективність діяльності органів публічної влади визначається не лише прийняттям ефективних рішень, які максимально відповідають інтересам громадськості, а й обов'язково їх реалізацією завдяки ефективно діючому комунікативному контролю, який можливий лише за умови розвинених форм комунікативної взаємодії між ними.

У третьому розділі «Особливості реалізації та оптимізації партнерської діалогової форми комунікації органів влади з громадськістю» визначено, що головною умовою розвитку суспільства є можливість отримання об'єктивної інформації про умови життєдіяльності, функціонування держави в цілому та його складових галузей, в тому числі, у міжнародному середовищі, виникає необхідність виокремлення інформаційно-комунікаційної функції держави.

У підрозділі 3.1. «Проблеми та особливості реалізації партнерської діалогової форми комунікації органів влади з громадськістю» висвітлено, що у сучасному суспільстві, згідно з демократичними вимогами, необхідний інформаційний порядок, така

організація інформаційного простору, яка передбачає повноцінну реалізацію прав громадян на доступ, отримання, розповсюдження й використання інформації, відповідно до їх потреби бути оптимально поінформованими для прийняття та реалізації максимально вірних рішень як у справах управління державою, так і в усіх інших сферах життєдіяльності.

Встановлено, що можливості формування в Україні інформаційного суспільства, а загалом і розвитку інформатизації усіх форм вираження демократії, обмежені швидкістю базових електронних інновацій та механізмів, насамперед Інтернет технологій в українському суспільстві. Еволюція сучасного суспільства обумовлена комплексним впливом сукупності найважливіших тенденцій та факторів, що визначають прогресивний розвиток його економічної, політичної, соціальної та духовної сфер. Цей вплив проектується адекватно в стратегічних пріоритетах реформування системи публічного управління інноваційним шляхом.

Визначено, що парадигма інноваційного розвитку суспільства має концептуально відображати теоретичні засади про якісні загальносуспільні зміни з урахуванням сучасних завдань реалізації нової політики державного управління.

У підрозділі 3.2. *«Перспективи оптимізації партнерської діалогової форми комунікації органів влади з громадськістю»* показано, що в умовах адміністративних перетворень в Україні відбуваються значні зміни й у публічному управлінні і відносинах держави та громадянського суспільства, в яких органи влади виступають як адміністративні структури, що надають послуги, а громадськість, як клієнт, що їх отримує.

Встановлено, що запровадження нової парадигми функціонування органів державної виконавчої влади й органів місцевого самоврядування потребує переорієнтації форм і методів їхньої діяльності на задоволення потреб споживачів публічних послуг, переосмислення концепції управління суспільною інформацією та забезпечення надійного зворотного зв'язку з громадськістю. Зазначено, що поширеною формою участі громадян в ухваленні рішень є звернення громадян до державних органів та їх посадових осіб. Така комунікація може відбуватися як письмово, так і усно (через громадські приймальні, особисті прийоми, телефонні консультації, виїзди посадовців на місця подій тощо). Звернення громадян можуть містити як конкретні проблемні питання, так і більш загальні пропозиції та рекомендації щодо функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування.

На сьогоднішній день в Україні працюють електронні канали вертикального спілкування. Наприклад, це стосується інтерактивної урядової інформаційно-аналітичної системи (ІАС) «Громадянське суспільство та влада», в рамках якої населення спроможне розглядати проекти управлінських рішень та ухвал.

ВИСНОВКИ

1. Основні ознаки, що характеризують ефективний комунікативний процес: комунікація має мету, спрямовану на досягнення певного результату; комунікація безперервна, тобто це завжди має бути перманентним процесом; комунікація завжди лишається відносною – говорити про ідеальну комунікацію можливо лише теоретично; комунікація базується на певних нормативних та культурних кодах; у комунікації

важливим є так званий зворотний зв'язок – наявність (чи відсутність) реакції на повідомлення.

Незважаючи на позитивні моменти та динамічність процесу соціальних комунікацій, у суспільстві виникають певні перешкоди на шляху ефективної комунікації. Це об'єктивні та суб'єктивні фактори, які деформують (викривляють) процес комунікації. До них належать: фільтрування, вибіркоче сприйняття, семантичні бар'єри, емоції, інформаційне переважання, поганий зворотний зв'язок. Зазначимо й про форми існування інформаційної влади – суспільні комунікації. Зокрема, інформація є змістом комунікацій – безпосереднього і опосередкованого спілкування людей, їх взаємодії. Інформаційна влада за своєю сутністю і означає управління комунікаціями, їх змістом і направленістю шляхом інформації. Цей вид влади відрізняється від звичайного інформаційного впливу силою, стійкістю і асиметричністю впливу комунікатора на реципієнта, високим ступенем контролю над його поведінкою. Безпосередньо впливаючи на змістову спрямованість комунікацій, інформаційна влада здатна впливати на поведінку людей двома способами: спонукати людей до певних дій, визначати їхні цілі та зміст; запобігати чи блокувати виникнення небажаних, як правило, опозиційних політичних рухів та протестів.

2. Державну інформаційну політику розробляють і здійснюють органи державної влади загальної компетенції, а також відповідні органи спеціальної компетенції. Діяльність в галузі інформації регламентує низка законів. Проте чинне законодавство не містить визначення поняття яке відповідає засобам масової інформації в мережі Інтернет, а також відсутній спеціальний нормативно-правовий акт, який би визначав їх статус, порядок створення та засади діяльності». Також в законодавстві чітко не розмежовано такі поняття як «засіб масової інформації» та «засіб масової комунікації». Проте в законодавстві чітко визначено право на доступ до публічної інформації, що це є конституційним правом людини, передбаченим і гарантованим Конституцією України, яка, ґрунтується на положеннях Конвенції про захист прав та основоположних свобод людини, Загальної декларації прав людини, Міжнародного пакту про громадянські і політичні права. Також законодавством встановлено важливість забезпечення прозорості та відкритості суб'єктів владних повноважень і створення механізмів реалізації права кожного на доступ до публічної інформації.

Доступ до публічної інформації здійснюється на принципах прозорості та відкритості діяльності суб'єктів владних повноважень; вільного отримання та поширення інформації, крім обмежень, встановлених законом; рівноправності, незалежно від ознак раси, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, мовних або інших ознак. Законодавство покликане забезпечити прозорість та відкритість суб'єктів владних повноважень і створення механізмів реалізації права кожного на доступ до публічної інформації.

3. У багатьох розвинених демократичних країнах є значний досвід взаємодії органів державної влади з громадськістю на засадах побудови взаємної довіри з метою досягнення соціальної інтеграції, покращення умов життя і сталого розвитку суспільства, зокрема це стосується країн Європейського Союзу та США.

Під час здійснення аналізу провідного досвіду взаємодії як критерію визначення ефективності механізмів державного управління взаємодією органів державної влади з громадянським суспільством було розглянуто три основних принципи належного

державного управління: прозорість, участі й підзвітність. Розвиток громадянського суспільства та підвищення можливості впливати на процес формування політики громадяни європейських країн отримали з застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій, а саме з розширенням доступу до Інтернету, розвитком соціальних мереж, створенням нових технологій та підтримкою з боку фондів ЄС та США. Для розвитку громадської участі через освіту та використання нових технологій в рамках реалізації стратегії Європейського Союзу «Партисипаторне громадянство» європейськими країнами здійснюється «інкорпорація навчальних програм «активного громадянина» у систему середньої та вищої освіти. Провідний досвід зарубіжних країн свідчить про необхідність використання ефективної моделі інформаційної взаємодії органів державної влади з громадськістю в Україні, яка б відповідала сучасним демократичним вимогам і забезпечувала б права та свободи громадян, задоволення їх потреб і підвищення добробуту.

4. Комунікативна взаємодія між органами публічної влади та громадськістю є стратегічно важливим елементом життєзабезпечення суспільства та ефективності реалізації заради нього державної політики. Важливою умовою реалізації системної комунікативної взаємодії між органами державної влади та громадськістю є використання відповідних діалогових технологій. Ефективність діяльності органів публічної влади визначається не лише прийняттям ефективних рішень, які максимально відповідають інтересам громадськості, а й обов'язково їх реалізацією завдяки ефективно діючому комунікативному контролю, який можливий лише за умови розвинених форм комунікативної взаємодії між ними. В цих обставинах, органи публічної влади мають бути наділені механізмами зворотного зв'язку та взаємного контролю, що тим самим передбачає запровадження системного моніторингу громадської думки суспільно-політичної ситуації та ефективності влади.

Комунікативна взаємодія органів публічної влади та громадськості завдяки цьому здатна забезпечити баланс державно-управлінських, державно-громадських та державно-приватних інтересів в суспільстві. Нові парадигми суспільного розвитку ставлять завдання, що вимагають розробки сучасних підходів до управління процесами взаємодії органів публічного управління та громадськості, які, у свою чергу, передбачають неформалізоване ставлення та мобілізацію адміністративних, організаційних, фінансових, кадрових та ресурсних можливостей.

5. Серед викликів, з якими стикаються органи публічної влади України під час здійснення комунікативної взаємодії із соціумом гострою є проблема інформаційного забезпечення та просування політики держави. Процеси спілкування, роз'яснення політики, дій уряду та влади переважно нечіткі, не систематизовані, спонтанні та часто не прогнозовані щодо їхніх наслідків. Закритість органів державної влади, неефективність взаємодії з громадськістю призводять до відчуження людей від влади, що може стати передумовою для соціальної напруги в суспільстві, спровокувати кризові явища. Разом з правовим унормуванням методів взаємодії з громадськістю, влада намагається формалізувати їх використання. Так, до практики громадських слухань як механізму залучення до обговорення суспільних проблем широкого кола громадськості звертаються, як правило, або формально, або у випадках, коли питання, що розглядається, викликає широкий резонанс. Більшість статутів територіальних громад, або положень про проведення слухань не мають чіткого визначення механізму впровадження в життя результатів громадських слухань. Досить часто перешкодами для проведення громадських

слухань є низька матеріально-технічна база або недостатній рівень поінформованості населення.

Ключовою проблемою є низька громадянська активність, неспроможність проконтролювати виконання ухвалених рішень. Також варто згадати й про функціонування громадських рад при центральних органах виконавчої влади, а також на регіональному рівні – при обласних державних адміністраціях. На місцевому рівні даний механізм взаємодії влади з інститутами громадянського суспільства все ще перебуває на стадії формування. Важливе значення при цьому має особиста позиція керівників органів влади. Більшість в громадських радах складають представники влади, яка контролює відповідний державний орган, що фактично перетворює їхню роботу на формальність. Однією із причин такої ситуації є пасивність громадськості або відсутність в активістів практичного досвіду роботи в таких органах. Велика кількість громадських організацій, представлених у радах, також заважає конструктивній роботі. Окрім того, громадські діячі не завжди є фахівцями конкретних, вузько спеціальних питань. На нашу думку, основою ефективного впливу громадських рад на участь у формуванні державної політики є залучення членів рад на професійній добровільній основі. Це можливо при постійному розвитку громадянського суспільства.

Громадські слухання - це досить ефективна технологія електоральної мобілізації, але її непродумане й безвідповідальне застосування може дати зворотний ефект: виборці розчаровуються у власних можливостях впливу на владу і не довіряють політикам і владі в цілому. Поширеними формами участі громадян у виробленні та реалізації рішень на місцевому рівні є збори громадян, місцеві ініціативи, діяльність органів самоорганізації населення. Незважаючи на свій начебто невеликий масштаб, вони можуть ефективно використовуватись у політичних кампаніях різного рівня, навіть національного, коли певна знакова тема артикулюється локальними громадами у різних регіонах країни для досягнення відповідного партійного інтересу. Ефективним інструментом впливу громадськості на ухвалення управлінських рішень є спеціальні дорадчі органи громадського контролю при органах виконавчої влади (громадські ради). Поширеною формою участі громадян в ухваленні рішень є звернення громадян до державних органів та їх посадових осіб. Така комунікація може відбуватися як письмово, так і усно (через громадські приймальні, особисті прийоми, телефонні консультації, виїзди посадовців на місця подій тощо). Ще одним важливим інструментом демократичного формування державної політики є проведення представниками державної влади та місцевого самоврядування публічних роз'яснень (консультацій) з питань, що турбують широку громадськість. Це може відбуватись як безпосередньо (на зборах громадян), так і за допомогою засобів масової комунікації. Таким чином, налагодження діалогу влади і суспільства здатне значно підвищити ефективність управлінської діяльності, у тому числі щодо досягнення стабільності державної системи в цілому та її інститутів зокрема.

6. Україні необхідно дотримуватися принципів прозорості та уніфікованості нормативно-правових вимог, якими регламентовано функціонування громадянського суспільства. Потрібно підвищувати роль різних інструментів прямої демократії як форми громадського контролю та реалізації народовладдя, зокрема через запровадження практики укладання двосторонніх договорів між владою та організаціями громадянського суспільства, забезпечувати можливу участь груп інтересів в обговоренні «політично чутливих рішень», що впливають на ці групи, зменшуючи таким чином напруженість та конфліктність ситуації в суспільстві; забезпечувати висвітлення результатів взаємодії з

організаціями громадянського суспільства на веб-сайтах органів публічної влади. Запроваджувати публічні звіти про діяльність органів влади, включаючи створення реєстрів заходів взаємодії з громадськими організаціями-партнерами влади. Підвищувати рівень компетентності, інституційної спроможності та кваліфікації посадових осіб органів влади та представників організацій громадянського суспільства щодо використання інструментів участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики.

Для підвищення ефективності механізмів взаємодії між органами публічної влади та громадськістю, на нашу думку, доцільною є реалізація наступних заходів:

- з метою усунення правових недоліків у здійсненні взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю доречною є співпраця органів місцевого самоврядування з науковими установами, експертами в напрямі підготовки необхідних проектів змін до законодавства, з подальшим винесенням своїх пропозицій щодо змін у законодавстві;

- підвищити відповідальність посадових осіб щодо забезпечення повного та своєчасного надходження і оновлення інформації, оприлюднення рішень міської ради, рішень виконкому і розпоряджень міського голови, що стосуються громади, в тому числі за минулі роки;

- посилити інформованість громадян про можливості здійсненні громадського контролю за діяльністю депутатів місцевих рад, доступу до прийняття рішень місцевого значення шляхом проведення інформаційних кампаній, в тому числі за посередництвом ЗМІ, соціальних мереж;

- організувати проведення роз'яснювальної роботи у вигляді тренінгів, семінарів для громадськості та органів місцевого самоврядування щодо поширення знань про форми та методи залучення громадян до процесу прийняття управлінських рішень, інструменти доступу до публічної інформації.

АНОТАЦІЯ

Марцишевський М.М. Партнерська діалогова форма комунікації органів влади з громадськістю. – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2020.

Зміст роботи (анотація): проаналізовано джерельну базу дослідження, визначено основні поняття та категорії; проаналізовано законодавчу та нормативно-правову базу дослідження; проаналізовано закордонний досвід у сфері взаємодії органів влади з громадськістю; розкрито сутність, особливості налагодження комунікативної взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадськості в Україні; розкрито проблеми та особливості реалізації партнерської діалогової форми комунікації органів влади з громадськістю проаналізувати проблеми, особливості та визначити перспективи оптимізації партнерської діалогової комунікації органів влади з громадськістю; визначено перспективи оптимізації партнерської діалогової форми комунікації органів влади з громадськістю.

Ключові слова: партнерська діалогова форма, комунікація, громадськість, засоби масової інформації, інститут громадянського суспільства, електронна демократія, інформаційно-комунікаційні технології, засоби масової комунікації

Content (summary): the source of basic research is analyzed, the basic concepts and categories are defined; legislative and normative-legal research is analyzed; the foreign experience in interaction of authorities with the public is analyzed; the essence, peculiarities of establishing communicative interaction of state authorities, local self-government bodies and the public in Ukraine are revealed; revealed the problems and features of the implementation of the partnership dialogic form of communication between the authorities and the public to analyze the problems, features and identify prospects for optimizing the partnership dialogue of the authorities with the public; Prospects for optimizing the partnership dialogue form of communication between the authorities and the public are identified.

Keywords: partnership dialogue form, communication, public, mass media, civil society institute, electronic democracy, information and communication technologies, mass media